

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-133>

УДК 338.24:656

ВПРОВАДЖЕННЯ ESG-ПІДХОДІВ У ДІЯЛЬНІСТЬ ТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ

INTRODUCTION OF ESG APPROACHES INTO THE ACTIVITIES OF TRANSPORT ENTERPRISES IN UKRAINE AS A TOOL FOR POST-WAR RECOVERY AND INCREASING THEIR ECONOMIC SUSTAINABILITY

Дмитрієва Оксана Іллівна

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри економіки і підприємництва,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9314-350X>

Рязанов Роман Сергійович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
«Доктор філософії»,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4899-7050>

Dmytriieva Oksana, Ryazanov Roman

Kharkiv National Automobile and Highway University

У статті досліджено роль ESG-підходів у забезпеченні економічної стійкості транспортних підприємств України в умовах післявоєнного відновлення. Актуальність теми зумовлена руйнуванням транспортної інфраструктури та потребою у впровадженні сучасних моделей управління, орієнтованих на принципи сталого розвитку. Метою дослідження є обґрунтування значення ESG-підходів у підвищенні ефективності діяльності транспортних підприємств. У роботі використано методи теоретичного узагальнення, порівняльного аналізу та нечіткого ієрархічного аналізу (Fuzzy-AHP). Результати дослідження показали, що ESG-орієнтований підхід підвищує адаптивність підприємств до кризових умов і сприяє інноваційному розвитку галузі. Практична цінність полягає у можливості застосування запропонованих підходів для підвищення конкурентоспроможності транспортних підприємств.

Ключові слова: ESG-підходи, транспортні підприємства, економічна стійкість, сталий розвиток, післявоєнне відновлення, стратегічне управління.

The article examines the role of ESG approaches in ensuring the economic resilience of Ukrainian transport enterprises in the context of post-war recovery. The relevance of the topic is determined by the large-scale destruction of transport infrastructure, disruption of logistics links, growing operational risks, and the need to form new management mechanisms oriented toward sustainable development, social responsibility, and effective corporate governance. The purpose of the study is to substantiate the importance of ESG approaches in improving the efficiency of transport enterprises and to identify priority directions for their implementation in the management system under the conditions of post-war economic transformation. The study uses methods of theoretical generalization, comparative analysis, systematization of scientific approaches, as well as the method of fuzzy hierarchical analysis (Fuzzy-AHP), which made it possible to assess the significance of environmental, social, and governance factors in the formation of the economic resilience of transport enterprises. According to the findings of the study, it was established that the ESG-oriented approach contributes to flexibility of managerial decisions, improvement of corporate governance, reduction of reputational and financial risks, higher energy efficiency, and stronger social responsibility of business. It was proved that the integration of ESG principles into the activities of transport enterprises creates conditions for faster adaptation to crisis challenges and intensification of innovative processes. The practical value of the results lies in

the possibility of using the proposed approaches in the development of recovery strategies for transport enterprises, improving corporate governance, and increasing competitiveness under the conditions of structural modernization of the national economy. The conclusions may be useful for enterprise managers, investors, public authorities, and stakeholders interested in the formation of a resilient and inclusive transport system of Ukraine.

Keywords: ESG approaches, transport enterprises, economic sustainability, sustainable development, post-war recovery, strategic management.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток транспортної галузі України відбувається в умовах глибоких змін через наслідки війни. Руйнування інфраструктури, порушення логістичних ланцюгів та зміна вантажопотоків суттєво вплинули на роботу транспортної системи. Галузь тепер повинна одночасно відновлювати пошкоджені об'єкти, забезпечувати безперервність перевезень та створювати передумови для довгострокового розвитку. Ефективність транспортних підприємств прямо визначає стабільність економіки, відновлення виробничих зв'язків, розвиток внутрішнього ринку та інтеграцію України у світовий економічний простір.

Післявоєнне відновлення потребує не лише фізичної реконструкції інфраструктури, а й формування нових управлінських підходів, орієнтованих на економічну стійкість, раціональне використання ресурсів та відповідність міжнародним стандартам, зокрема європейським. Особливо актуально впровадження принципів сталого розвитку, екологізації процесів, підвищення корпоративної відповідальності та вдосконалення системи управління підприємствами через інтеграцію ESG (Environmental, Social, Governance) [5].

ESG-підходи поєднують економічну ефективність підприємств із екологічною відповідальністю, соціальною орієнтацією та прозорим корпоративним управлінням. У міжнародній практиці їх застосування сприяє підвищенню інвестиційної привабливості та формуванню довгострокових конкурентних переваг.

Інтеграція ESG-принципів сприяє формуванню більш стійких моделей розвитку транспортних підприємств.

Наразі застосування ESG в Україні носить фрагментарний характер і потребує методичного забезпечення та інтеграції у стратегічне управління. Наукове завдання полягає у визначенні теоретичних засад і практичних можливостей впровадження ESG для зміцнення економічної стійкості транспортних підприємств та відновлення галузі. Метою дослідження є обґрунтування ролі ESG у підвищенні економічної стійкості та формування

концептуальних напрямів інтеграції принципів сталого розвитку у систему управління транспортною галуззю України. Наукова новизна полягає у поглибленні теоретико-методичних засад визначення взаємозв'язку ESG-орієнтованого управління та економічної стійкості підприємств транспортної галузі, а також у розробленні концептуальних підходів до модернізації транспортної галузі на основі використання механізмів державно-приватного партнерства в умовах післявоєнної трансформації економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика сталого розвитку підприємств транспорту, підвищення їх економічної стійкості та впровадження ESG-підходів останніми роками привертає дедалі більшу увагу науковців. Це зумовлено як посиленням глобальних екологічних і соціальних викликів, так і необхідністю трансформації управлінських моделей підприємств відповідно до сучасних міжнародних стандартів. У науковій літературі поступово формується розуміння того, що забезпечення довгострокової конкурентоспроможності транспортних підприємств потребує поєднання економічної ефективності з екологічною відповідальністю та соціально орієнтованим управлінням.

Питання забезпечення сталого розвитку транспортних підприємств у контексті цифрової трансформації та впровадження ESG-принципів розглядає В. М. Кудрявцев [4]. У своїй роботі автор наголошує, що цифрові технології можуть виступати важливим інструментом підвищення прозорості управлінських процесів, оптимізації використання ресурсів та інтеграції екологічних і соціальних аспектів у діяльність підприємств транспорту. При цьому підкреслюється, що впровадження ESG-принципів сприяє формуванню нових підходів до управління підприємствами, орієнтованих на довгострокову стійкість їх розвитку.

Окремі аспекти трансформації управлінських моделей транспортних підприємств у сучасних умовах досліджує К. С. Нестерова, яка аналізує стратегічне управління компаніями в умовах цифрової трансформації

[6]. У роботі наголошується, що цифровізація змінює традиційні підходи до організації управлінських процесів, створюючи нові можливості для підвищення ефективності діяльності підприємств транспортної галузі. Разом із тим питання інтеграції ESG-принципів у систему стратегічного управління підприємствами розглядається лише опосередковано, без детального аналізу їх ролі у забезпеченні економічної стійкості.

Важливий внесок у дослідження проблем розвитку транспортних підприємств в умовах сучасних викликів зробила О. М. Паливода. У її роботі розглядаються стратегії розвитку підприємств галузі в умовах війни та європейської інтеграції [8]. Автор підкреслює, що адаптація транспортної системи України до європейських стандартів передбачає модернізацію управлінських механізмів, підвищення рівня корпоративної відповідальності та впровадження екологічних стандартів діяльності. Водночас у зазначеному дослідженні ESG-підходи не розглядаються як самостійний інструмент підвищення економічної стійкості підприємств.

Стратегічні аспекти розвитку транспортних підприємств у нестабільному економічному середовищі висвітлює І. О. Хітров [11]. Автор акцентує увагу на необхідності підвищення адаптивності підприємств до змін зовнішнього середовища та формування гнучких моделей управління в умовах невизначеності. Разом із тим питання використання ESG-принципів у системі стратегічного управління транспортними підприємствами у цьому дослідженні не отримало достатнього розвитку.

У зарубіжних наукових працях також приділяється значна увага проблематиці впровадження ESG-підходів у транспортній сфері. Зокрема, у дослідженні О. Datsii, N. Levchenko, G. Shyshkanova, O. Platonov та G. Abuselidze розглядаються питання формування нормативно-правового середовища для розвитку ESG-інвестування у мультимодальні транспортні системи [14]. Автори підкреслюють, що розвиток інфраструктурних проєктів на засадах ESG сприяє підвищенню інвестиційної привабливості транспортної галузі та формуванню більш стійких моделей її розвитку.

Окремі аспекти впливу ESG-управління на діяльність підприємств розглядаються у роботі J. Kim, E. Im та G. Gim, де досліджується вплив ESG-практик автомобільних компаній на споживчі наміри щодо придбання продукції [16]. Результати дослідження свідчать про те, що реалізація ESG-стратегій

позитивно впливає на репутацію компаній та формує додаткові конкурентні переваги на ринку.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас аналіз наукових публікацій свідчить, що, попри значну кількість досліджень, присвячених проблемам сталого розвитку підприємств та впровадженню ESG-підходів, низка важливих аспектів залишається недостатньо опрацьованою. Насамперед це стосується комплексного дослідження можливостей використання ESG-підходів як інструменту підвищення економічної стійкості транспортних підприємств України в умовах післявоєнного відновлення економіки. У більшості робіт увага зосереджується на окремих елементах цифрової трансформації, стратегічного управління або екологічної модернізації транспортної галузі, тоді як питання системної інтеграції екологічних, соціальних та управлінських компонентів у діяльність підприємств транспорту розглядається фрагментарно.

Крім того, недостатньо дослідженими залишаються механізми адаптації ESG-підходів до специфіки функціонування транспортних підприємств України, які працюють в умовах високої економічної невизначеності, відновлення інфраструктури та трансформації логістичних потоків. Потребує подальшого наукового обґрунтування питання використання ESG-підходів та державно-приватного партнерства як інструменту залучення інвестицій у відбудову транспортної інфраструктури та формування більш стійких бізнес-моделей у галузі.

Таким чином, незважаючи на наявність значної кількості наукових праць, проблема інтеграції ESG-підходів у систему управління транспортними підприємствами України з позицій підвищення їх економічної стійкості та забезпечення ефективного післявоєнного відновлення залишається недостатньо дослідженою, що й зумовлює актуальність даної роботи.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Аналіз наукових досліджень свідчить про зростання інтересу до проблем сталого розвитку підприємств, впровадження ESG-підходів та забезпечення економічної стійкості бізнесу в умовах сучасних трансформацій економіки. Водночас у транспортній галузі України спостерігається наукове протиріччя: з одного боку, післявоєнне відновлення висуває нові вимоги – оперативна адаптація до зміненого економічного середовища, від-

новлення інфраструктури, ефективно використання ресурсів та забезпечення довгострокової стабільності; з іншого - традиційні моделі управління не враховують сучасні екологічні, соціальні та управлінські фактори, що визначають конкурентоспроможність і сталий розвиток підприємств. Це зумовлює потребу у нових управлінських підходах, які поєднують економічну ефективність із принципами відповідального розвитку [7].

Особливого значення набуває концепція ESG, яка в міжнародній практиці виступає ключовим інструментом формування стійких моделей управління. Водночас її застосування у транспортній галузі України, особливо в умовах післявоєнного відновлення, поки що досліджене недостатньо, що потребує ґрунтовного наукового обґрунтування та визначення шляхів інтеграції ESG у систему стратегічного управління.

Метою дослідження є обґрунтування ролі ESG-підходів у підвищенні економічної стійкості транспортних підприємств та визначення концептуальних напрямів їх впровадження у систему управління галузі в умовах післявоєнної трансформації. Для цього розглянуто теоретичні засади ESG, досліджено формування економічної стійкості підприємств, проаналізовано потенціал інтеграції екологічних, соціальних та управлінських принципів у практику транспортних підприємств і обґрунтовано можливість використання ESG як інструменту підвищення ефективності транспортної системи.

Наукова новизна дослідження полягає у поглибленні розуміння взаємозв'язку між ESG-орієнтованим управлінням та економічною стійкістю транспортних підприємств, а також у формуванні підходів до інтеграції ESG у процеси управління галуззю з урахуванням викликів післявоєнного відновлення. Отримані результати закладають основу для науково обґрунтованих рекомендацій щодо модернізації управлінських процесів і підвищення здатності транспортної галузі до сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний стан транспортної галузі України формується під впливом складних економічних та інфраструктурних чинників, які значно загострилися внаслідок повномасштабної війни. Руйнування транспортної інфраструктури, зміна логістичних маршрутів, порушення виробничо-транспортних зв'язків і зростання операційних витрат суттєво ускладнили діяльність транспортних підприємств.

У таких умовах транспортна система має забезпечувати стабільність перевезень під час кризових трансформацій і водночас створювати передумови для післявоєнного відновлення економіки. Саме від ефективності функціонування транспортних підприємств значною мірою залежить робота промисловості, аграрного сектору, зовнішньоекономічної діяльності та внутрішнього ринку [19].

Водночас сучасні виклики виявили обмеженість традиційних моделей управління, які здебільшого орієнтовані на короткострокову економічну ефективність і недостатньо враховують екологічні, соціальні та інституційні фактори сталого розвитку. У результаті багато підприємств виявилися недостатньо підготовленими до роботи в умовах підвищених ризиків і швидких змін економічного середовища.

У процесі післявоєнного відновлення транспортна галузь потребує формування нової моделі розвитку, що відповідатиме міжнародним стандартам сталого розвитку та передбачатиме використання державно-приватного партнерства як інструменту модернізації транспортної інфраструктури та залучення інвестиційних ресурсів. Це передбачає модернізацію транспортних технологій, підвищення енергоефективності перевезень, розвиток цифрових систем управління та вдосконалення корпоративного управління.

Для кількісної оцінки ефективності управлінських підходів у дослідженні застосовано метод нечіткого багатокритеріального аналізу Fuzzy-АНР, який дозволяє порівнювати альтернативні моделі управління з урахуванням невизначеності експертних оцінок та трансформувати якісні характеристики факторів у систему нечітких числових значень (табл. 1).

Запропонована лінгвістична шкала (табл. 1) дає можливість формалізувати експертні оцінки щодо рівня розвитку ESG-компонентів у діяльності транспортних підприємств. Кожен лінгвістичний термін у межах такої шкали представлений у вигляді трикутного нечіткого числа, яке включає три параметри: нижню межу можливого значення, найбільш імовірне значення та верхню межу. Застосування подібного підходу дозволяє врахувати варіативність експертних суджень та підвищити достовірність результатів багатокритеріального аналізу управлінських моделей. Використання методів нечіткої логіки є особливо доцільним у дослідженнях соціально-економічних систем, оскільки значна частина показників у таких системах має якісний характер і не може бути однозначно вимі-

Таблиця 1

**Лінгвістична шкала оцінювання рівня впровадження ESG-підходів
у діяльність транспортних підприємств**

Лінгвістичний термін	Нижня межа (l_j)	Найбільш імовірне значення (m_j)	Верхня межа (u_j)
Дуже низький (VL)	0,0	0,1	0,3
Низький (L)	0,1	0,3	0,5
Середній (M)	0,3	0,5	0,7
Високий (H)	0,5	0,7	0,9
Дуже високий (VH)	0,7	0,9	1,0

Джерело: сформовано авторами на основі [12; 15]

ряна за допомогою традиційних кількісних методів [20].

На основі наведеної лінгвістичної шкали та сформованої системи критеріїв було здійснено багатокритеріальне оцінювання різних моделей управління транспортними підприємствами. У процесі проведення аналізу враховувалися такі критерії, як рівень системної інтеграції управлінських процесів, здатність підприємств адаптуватися до кризових умов функціонування, інноваційність розвитку, логіка управлінських рішень, а також спроможність організації до навчання і накопичення знань. Узагальнені результати синтезу,

отримані за допомогою методу нечіткого ієрархічного аналізу, наведено у відповідній таблиці 2.

Отримані результати (табл. 2) нечіткого багатокритеріального аналізу свідчать про те, що запропонована ESG-орієнтована модель управління транспортними підприємствами характеризується найвищим інтегральним показником ефективності, який становить 0,370. Такий результат зумовлений передусім високим рівнем системної інтеграції ESG-компонентів у діяльність підприємства, здатністю цієї моделі забезпечувати належну адаптивність до кризових умов функціо-

Таблиця 2

Зважене оцінювання за критеріями (Fuzzy-АНР синтез) для моделей управління транспортними підприємствами

Критерій	Вага	Традиційна модель	Екологічний підхід	Соціальний підхід	ESG-підхід	Запропонована ESG-орієнтована модель
Рівень системної інтеграції	0,245	0,11	0,18	0,16	0,20	0,35
Адаптивність та стійкість	0,200	0,09	0,17	0,15	0,18	0,41
Інноваційність як структурний елемент	0,210	0,08	0,16	0,14	0,17	0,45
Управлінська логіка	0,150	0,10	0,19	0,17	0,20	0,34
Здатність до навчання та інтеграції знань	0,195	0,12	0,21	0,18	0,19	0,33
Загальна нормалізована вага	1,00	0,100	0,182	0,160	0,188	0,370
Ранг	–	5	3	4	2	1

Джерело: сформовано авторами на основі [1; 9]

нування, а також її спрямованістю на підтримку інноваційного розвитку транспортної галузі [18].

Класичні ESG-підходи за результатами проведеного аналізу посідають друге місце за інтегральною оцінкою ефективності, що підтверджує їх значний потенціал у формуванні сучасних моделей корпоративного управління. Разом із тим традиційна модель управління отримала найнижчий рейтинговий показник, що свідчить про її обмежену ефективність у сучасних умовах післявоєнної трансформації економіки України. Такий результат підкреслює необхідність поступового переходу до більш комплексних управлінських підходів, заснованих на принципах сталого розвитку та інтеграції екологічних, соціальних і управлінських аспектів у стратегічну діяльність підприємств [13].

З метою більш глибокого розуміння механізмів інтеграції ESG-принципів у діяльність транспортних підприємств доцільно розглянути концептуальну модель ESG-управління, яка відображає взаємозв'язок між екологіч-

ними, соціальними та управлінськими складовими сталого розвитку підприємства в умовах післявоєнного відновлення економіки (рис. 1). Така модель дозволяє у структурованому вигляді представити основні елементи управління транспортним підприємством, діяльність якого орієнтована на забезпечення довгострокової економічної стійкості, підтримку інноваційного розвитку та підвищення здатності адаптуватися до сучасних економічних і інституційних викликів.

Представлена концептуальна модель (рис. 1) відображає системну інтеграцію ESG-принципів у процеси управління транспортним підприємством. Вона ґрунтується на взаємодії трьох складових - екологічної, соціальної та управлінської, що формують основу стратегічного розвитку. Екологічна складова спрямована на зменшення негативного впливу транспорту на довкілля, упровадження енергоефективних технологій та раціональне використання ресурсів. Соціальна складова охоплює безпеку перевезень, розвиток людського капіталу та підвищення

Рис. 1. Модель ESG-управління транспортним підприємством у контексті післявоєнного відновлення

Джерело: сформовано авторами на основі [3; 17]

соціальної відповідальності підприємства. Управлінська складова передбачає розвиток стратегічного управління, підвищення прозорості діяльності та вдосконалення механізмів управління ризиками [2].

У сучасних умовах післявоєнної трансформації економіки ESG-принципи розглядаються як один із інструментів модернізації управління транспортними підприємствами [10].

Результати дослідження, отримані із застосуванням методу нечіткого ієрархічного аналізу (Fuzzy-AHP), показали, що ESG-орієнтована модель має найвищий рівень ефективності завдяки кращій інтеграції управлінських процесів, інноваційності та здатності підприємств адаптуватися до нестабільних умов. Це підтверджує доцільність інтеграції ESG-принципів у систему стратегічного управління транспортними підприємствами та їх важливу роль у забезпеченні сталого розвитку транспортної системи України.

Висновки. Результати дослідження підтвердили доцільність використання ESG-орієнтованих моделей управління у розвитку транспортних підприємств України.

Теоретичний аналіз дав змогу уточнити місце ESG-підходів у системі корпоративного управління та визначити їх потенціал у забезпеченні довгострокової економічної стійкості підприємств. Отримані результати підтверджують ефективність інтеграції ESG-

принципів у систему стратегічного управління транспортними підприємствами.

У роботі запропоновано ESG-орієнтовану модель управління транспортними підприємствами, що передбачає комплексну інтеграцію ESG-принципів у ключові бізнес-процеси та поєднання економічної ефективності з екологічною відповідальністю, соціальною стабільністю і прозорістю управління. Практичну перевірку здійснено за допомогою багатокритеріального аналізу із використанням методу Fuzzy-AHP, що дозволило оцінити ефективність різних моделей управління.

Результати показали, що запропонована модель має найвищий інтегральний показник ефективності, оскільки забезпечує кращу інтеграцію управлінських процесів, підвищує адаптивність підприємств до кризових умов та стимулює інноваційний розвиток галузі. Практичне впровадження ESG-підходів у поєднанні з використанням державно-приватного партнерства як інструменту розвитку транспортної інфраструктури сприятиме підвищенню конкурентоспроможності транспортних підприємств та ефективнішому використанню ресурсів. Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні механізмів інтеграції ESG-принципів із державно-приватним партнерством як інструментом післявоєнного відновлення транспортної інфраструктури України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Білік В. В., Гавриков Д. В. Тенденції інноваційного розвитку вітчизняних автотранспортних підприємств в умовах кризових викликів і нестабільності. *Економічний вісник Дніпровської політехніки*. 2025. № 1. С. 157-165. DOI: <https://doi.org/10.33271/ebdut/89.157>.
2. Гречан П. Ю. Інноваційна активність підприємств автомобільного транспорту в Україні. *Інтелект XXI*. 2019. № 5. С. 114–117.
3. Кіржецька М., Кіржецький Ю. Актуальні аспекти сталого бізнесу за ESG стандартами в Україні. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми економіки та управління». 2022. № 6. С. 32-40.
4. Кудрявцев В. М. Забезпечення сталого розвитку транспортних підприємств в умовах цифрової трансформації та впровадження принципів ESG. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2024. № 33. С. 154-166. DOI: <https://doi.org/10.30977/PPB.2226-8820.2024.33.154>.
5. Лозова Г. М., Клименко В. В., Кожоляно І. А. Цифрова трансформація транспортної системи в Україні. *Теоретичні та прикладні питання економіки: збірник наукових праць*. К., КНУ ім. Тараса Шевченка, 2022. Випуск 1 (44). С. 174 -186.
6. Нестерова К. С. Стратегічне управління компанією в умовах цифрової трансформації: виклики та можливості для транспортної галузі. *Науково-виробничий журнал «Бізнес-навігатор»*. 2024. № 3 (76). С. 505-511. DOI: <https://doi.org/10.32782/business-navigator.76-83>.
7. Новальська Н. І., Клименко В. В. Інвестиційно-інноваційна діяльність транспортно-логістичних підприємств в умовах сучасного бізнес-середовища. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Економіка і управління*. 2021. Т. 32 (71). № 4. С. 64–69.

8. Паливода О.М. (2023). Стратегії розвитку транспортних підприємств України в умовах європейської інтеграції та війни. *Бізнес Інформ*. 2023. № 8. С. 185-192. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-8-185-192>
9. Сімкова Т. О. Управління розвитком автотранспортних підприємств у контексті визначення складових механізму формування стратегічних напрямків в умовах гарантування економічної безпеки. *Економічний вісник Дніпровської політехніки*. 2025. № 1. С. 137-147. DOI: <https://doi.org/10.33271/ebdut/89.137>.
10. Січкаренко К. О. Вплив цифровізації економіки на розвиток транспортної галузі. *Причорноморські економічні студії*. 2019. Випуск 38/1. С. 76-79.
11. Хітров І. О. Стратегічні напрями розвитку транспортного підприємства в умовах невизначеності. *Сучасні технології в машинобудуванні та транспорті*. 2024. № 2(23). С. 268-275. DOI: <https://doi.org/10.36910/automash.v2i23.1548>.
12. Шатіло О. В. Вплив інновацій на розвиток автотранспортних підприємств України. *Розвиток регіонів і галузей. Стратегія економічного розвитку України*. 2018. № 43. С. 118–128.
13. Adams S. Williams. ESG metrics and reporting: best practices for companies. 2025. URL: https://www.researchgate.net/publication/393475896_ESG_Metrics_and_Reporting_Best_Practices_for_Companies#fullTextFileContent
14. Datsii O., Levchenko N., Shyshkanova G., Platonov O., Abuselidze G. Creating a regulatory framework for the ESG-investment in the multimodal transportation development. *Rural Sustainability Research*. 2021. № 46(341). DOI: <https://doi.org/10.2478/plua-2021-0016>.
15. Khvedelidze P., Sokolov A., Klenin O., Hryshyna L. Strategic management of sustainable economic development in transport and logistics sector companies. *Economics Ecology Socium*. 2024. № 8(4). P. 99-108. DOI: <https://doi.org/10.61954/2616-7107/2024.8.4-9>.
16. Kim J., Im E., Gim G. The impact of ESG management by automobile companies on consumer purchase intention. *Sustainability*. 2025. № 17(19). DOI: <https://doi.org/10.3390/su17198733>.
17. Lu Y., Xu C., Zhu B., Sun Y. Digitalization transformation and ESG performance: Evidence from China. *Business Strategy and the Environment*, 2024. № 33 (2). P. 352-368.
18. Majchrzak I., Rydzewska M. Reporting of environmental information by transport sector companies in ESG reports – a review of practices used. *Communications of International Proceedings*. 2025. Vol. 10. DOI: <https://doi.org/10.5171/2025.4524125>.
19. Rachmawati R., Sutrismi S., Sartono S. The role of ESG in driving corporate sustainability practices in the context of globalization challenges. *The International Conference on Sustainable Economics Management and Accounting Proceeding*. 2025. Vol. 1(1), P. 4459-4467. DOI: <https://doi.org/10.32424/icsema.v1i1.449>.
20. Vijaya A., Meisterknecht J., Angreani L. S., Wicaksono H. Advancing sustainability in the automotive sector: A critical analysis of environmental, social, and governance (ESG) performance indicators. *Cleaner Environmental Systems*. 2025. № 16. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.cesys.2024.100248>.

REFERENCES:

1. Bilik V. V., Havrykov D. V. (2025) Tendentsiyi innovatsiyoho rozvytku vitchyznyanykh avtotransportnykh pidpryyemstv v umovakh kryzovykh vyklykiv i nestabil'nosti [Trends in the innovative development of domestic motor transport enterprises in conditions of crisis challenges and instability]. *Ekonomichnyy visnyk Dniprovs'koyi politekhniki*, no 1, pp. 157-165. DOI: <https://doi.org/10.33271/ebdut/89.157>. (in Ukrainian)
2. Hrechak P. YU. (2019) Innovatsiyana aktyvnist' pidpryyemstv avtomobil'noho transportu v Ukrayini [Innovative activity of motor transport enterprises in Ukraine]. *Intelekt KHKHI*, no 5, pp. 114-117. (in Ukrainian)
3. Kirzhets'ka M., Kirzhets'kyi YU. (2022) Aktual'na aspekty staloho biznesu za ESG standartamy v Ukrayini [Current aspects of sustainable business according to ESG standards in Ukraine]. *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'vivs'ka politekhnika»*. Seriya «Problemy ekonomiky ta upravlinnya», no 6, pp. 32-40. (in Ukrainian)
4. Kudryavtsev V. M. (2024) Zabezpechennya staloho rozvytku transportnykh pidpryyemstv v umovakh tsyfrovoyi transformatsiyi ta vprovadzhennya pryntsyviv ESG [Ensuring sustainable development of transport enterprises in the context of digital transformation and the implementation of ESG principles]. *Problemy i perspektyvy rozvytku pidpryyemnytstva*. no 33, pp. 154-166. DOI: <https://doi.org/10.30977/PPB.2226-8820.2024.33.154>. (in Ukrainian)
5. Lozova H. M., Klymenko V. V., Kozholyanko I. A. (2022) Tsyfrova transformatsiya transportnoyi systemy v Ukrayini [Digital transformation of the transport system in Ukraine]. *Teoretychni ta prykladni pytannya ekonomiky: zbirnyk naukovykh prats'*. K., KNU im. Tarasa Shevchenka, no 1 (44), pp. 174 -186. (in Ukrainian)
6. Nesterova K. S. (2024) Stratehichne upravlinnya kompaniyeyu v umovakh tsyfrovoyi transformatsiyi: vyklyky ta mozhlyvosti dlya transportnoyi haluzi [Strategic management of a company in the context of digital transforma-

tion: challenges and opportunities for the transport industry]. *Naukovo-vyrobnychyy zhurnal «Biznes-navihator»*, no 3 (76), pp. 505-511. DOI: <https://doi.org/10.32782/business-navigator.76-83>. (in Ukrainian)

7. Noval's'ka N. I., Klymenko V. V. (2021) Investytsiyno-innovatsiyna diyal'nist' transportno-lohistychnykh pidpryyemstv v umovakh suchasnoho biznes-seredovyshcha [Investment and Innovation Activities of Transport and Logistics Enterprises in the Modern Business Environment]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernads'koho. Ekonomika i upravlinnya*, no 4, pp. 64–69. (in Ukrainian)

8. Palyvoda O.M. (2023) Stratehiyi rozvytku transportnykh pidpryyemstv Ukrayiny v umovakh yevropeys'koyi intehratsiyi ta viyny [Development Strategies of Transport Enterprises of Ukraine in the Conditions of European Integration and War]. *Biznes Inform*, no 8, pp. 185-192. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-8-185-192> (in Ukrainian)

9. Simkova T. O. (2025) Upravlinnya rozvytkom avtotransportnykh pidpryyemstv u konteksti vyznachennya skladovoykh mekhanizmu formuvannya stratehichnykh napryamkiv v umovakh harantuvannya ekonomichnoyi bezpeky [Management of the development of motor transport enterprises in the context of determining the components of the mechanism for forming strategic directions in the conditions of guaranteeing economic security]. *Ekonomichnyy visnyk Dniprovs'koyi politekhniki*, no 1, pp. 137-147. DOI: <https://doi.org/10.33271/ebdut/89.137>. (in Ukrainian)

10. Sichkarenko K. O. (2019) Vplyv tsyfrovizatsiyi ekonomiky na rozvytok transportnoyi haluzi [The impact of digitalization of the economy on the development of the transport industry]. *Prychornomors'ki eko nomichni studiyi*, no 38/1, pp. 76-79. (in Ukrainian)

11. Khitrov I. O. (2024) Stratehichni napryamy rozvytku transportnoho pidpryyemstva v umovakh nevyznachenosti [Strategic directions for the development of a transport enterprise in conditions of uncertainty]. *Suchasni tekhnolohiyi v mashynobuduvanni ta transporti*, no 2(23), pp. 268-275. DOI: <https://doi.org/10.36910/automash.v2i23.1548>. (in Ukrainian)

12. Shatilo O. V. (2018) Vplyv innovatsiy na rozvytok avtotransportnykh pidpryyemstv Ukrayiny [The impact of innovations on the development of motor transport enterprises of Ukraine]. *Rozvytok rehioniv i haluzey. Stratehiya ekonomichnoho rozvytku Ukrayiny*, no 43, pp. 118–128. (in Ukrainian)

13. Adams S. Williams (2025) ESG metrics and reporting: best practices for companies. URL: https://www.researchgate.net/publication/393475896_ESG_Metrics_and_Reporting_Best_Practices_for_Companies#fullTextFileContent (accessed April 09, 2026)

14. Datsii O., Levchenko N., Shyshkanova G., Platonov O., Abuselidze G. (2021) Creating a regulatory framework for the ESG-investment in the multimodal transportation development. *Rural Sustainability Research*, no 46(341). DOI: <https://doi.org/10.2478/plua-2021-0016>.

15. Khvedelidze P., Sokolov A., Klenin O., Hryshyna L. (2024) Strategic management of sustainable economic development in transport and logistics sector companies. *Economics Ecology Socium*, no 8(4), pp. 99-108. DOI: <https://doi.org/10.61954/2616-7107/2024.8.4-9>.

16. Kim J., Im E., Gim G. (2025) The impact of ESG management by automobile companies on consumer purchase intention. *Sustainability*, no 17(19). DOI: <https://doi.org/10.3390/su17198733>.

17. Lu Y., Xu C., Zhu B., Sun Y. (2024) Digitalization transformation and ESG performance: Evidence from China. *Business Strategy and the Environment*, no 33 (2), pp. 352-368.

18. Majchrzak I., Rydzewska M. (2025) Reporting of environmental information by transport sector companies in ESG reports – a review of practices used. *Communications of International Proceedings*, no 10. DOI: <https://doi.org/10.5171/2025.4524125>.

19. Rachmawati R., Sutrismi S., Sartono S. (2025) The role of ESG in driving corporate sustainability practices in the context of globalization challenges. *The International Conference on Sustainable Economics Management and Accounting Proceeding*, no 1(1), pp. 4459-4467. DOI: <https://doi.org/10.32424/icsema.v1i1.449>.

20. Vijaya A., Meisterknecht J., Angreani L. S., Wicaksono H. (2025) Advancing sustainability in the automotive sector: A critical analysis of environmental, social, and governance (ESG) performance indicators. *Cleaner Environmental Systems*, no 16. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.cesys.2024.100248>.

Дата надходження статті: 15.04.2026

Дата прийняття статті: 05.05.2026

Дата публікації статті: 11.05.2026